

gent coneguis, millor! El món és fora, i l'únic que has de fer és copiar-lo.

Ah, l'art de copiar!

Bec del que visc, del que llegeixo i del que veig. Miro unes 150 pel·lícules a l'any, que són poques. Prefereixo anar a una reunió de l'Arrencada, per exemple, que tancar-me al cine.

Vivim massa influïts per la ficció?

Sí, i jo hi contribueixo! Sóc extremat en el sentiment que la gent hem de fer coses. Viure és un verb! Com a humans no ens podem permetre viure a través dels altres. No ens podem passar el dia mirant pel·lícules.

Està bé que ens ho diguis tu.

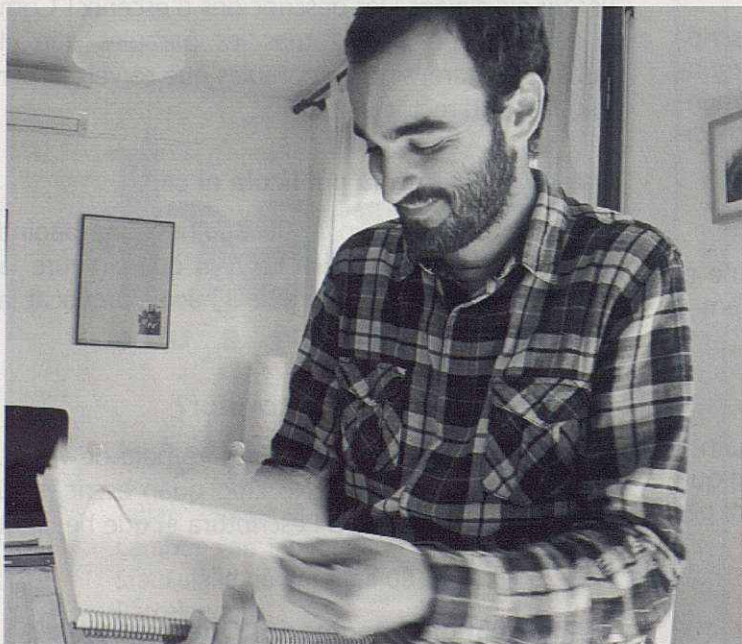
La ficció la tenim massa de referència. Siguem conscients que és un mecanisme, que ens enganyen! Un guionista et pot fer plorar perquè és la seva feina.

Per què t'hi dediques?

El meu posicionament és de rebel·lió, de canvi! No vull assumir acríticament la realitat. Quan escrivia un guió sobre la Batalla de l'Ebre, que per cert ha comprat TV3, "Ebre, del bressol a la batalla", em vaig preguntar: què puc dir de nou?

Digues.

Que es va fer servir la vida de les persones com a estratègia política per convèncer Anglaterra i França perquè intervinguessin. La batalla va durar 115 dies, però la pel·lícula la faig acabar abans, amb el Tractat de Munic, el setembre del 1938, quan fracassa l'intent d'internacionalitzar la guerra.

Edu Sola fulleja el seu guió "Ebre, del bressol a la batalla".

Com t'ho fas perquè una trama aguantí minut a minut?

La dramàtúrgia té pautes molt marcades. Quan estàs encallat tens molts recursos per tirar endavant. Per exemple, la "preparació", que és anar fent aparèixer un element per preparar una escena més endavant.

Explica'ns-en més.

La "ironia dramàtica", el joc que estableixes quan l'espectador sap una cosa que el personatge no sap. I un altre truc, "el tres com a número diví": la idea preconcebuda que el que passa tres cops passa sempre.

Demanem al cine més que a la realitat?

Sens dubte! Al cine se li demana una versemblança que la realitat sovint no té. "StarWars" és fantasia però extremadament versemblant. Coses que a la vida no te les creus, en ficció, sí.

I al revés!

Sí, coses incomprensibles que ens passen no les tolerariem en la ficció.

El guionista és un artista?

Som artesans. Hi ha un component d'art, però, sobretot, domini d'unes tècniques i d'un ofici, que pots aprendre com he fet jo.

Massa tècniques no amaneren l'estil?

Pot passar, i és una por que tinc, però ja és massa tard, sóc fill de la catorzena generació de l'ESCAC i de la seva manera de fer!

Quina?

Una filosofia pragmàtica: el cine té unes tècniques i es fa. Això no vol dir que en sortim tots iguals, però amb gent formada en altres escoles a vegades costa entendre-s'hi perquè parlem un altre llenguatge.

T'incipies en el món audiovisual a la televisió de Santa Eulàlia.

Jo ja feia vídeos i un dia em van proposar si volia fer servir el material de Canal Set. El primer vídeo el vaig fer amb el Pere Nadal, fa deu anys!

Què hi has après?

Tot! Tant la qüestió social, perquè no és una empresa sinó una associació que funciona amb col·laboradors, com les qüestions tècniques. Va ser on per primer cop vaig tenir clar que "aquí es poden explicar coses".